

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **L. F.**, bývajúceho v B. B., zastúpeného JUDr. P. H., advokátom, o sídlom v K., proti odporcovi **R. s. r. o.**, so sídlom v B. B., **o určenie zodpovednosti zamestnávateľa za pracovný úraz**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 15C 64/2006, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. januára 2009 sp. zn. 13 Co 156/2008, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. januára 2009 sp. zn. 13 Co 156/2008 v spojení s opravným uznesením z 13. mája 2009 sp. zn. 13 Co 156/2008 vo výroku, ktorým navrhovateľovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania **z r u š u j e** a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 15. júla 2008 č. k. 15 C 64/2006 – 129 určil, že odporca zodpovedá za pracovný úraz navrhovateľa (utrpený 8. 8. 2005 pri výkone stavebných prác na stavbe polyfunkčného domu X. B. J. C.) v rozsahu 70 % a vo zvyšku návrh zamietol. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 1 139,2 (na účet JUDr. K. M.) a 14 921,40 Sk (na účet JUDr. P. H.) a zaplatiť na účet súdu súdny poplatok v sume 2 100 Sk, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie navrhovateľa rozsudkom z 13. januára 2009 sp. zn. 13 Co 156/2008 v spojení s opravným uznesením z 13. mája 2009 (čl. 186) rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bolo určené, že odporca zodpovedá za pracovný úraz navrhovateľa v rozsahu 70 % a vo výroku, ktorým vo zvyšku návrh zamietol zmenil tak, že určil, že odporca zodpovedá za pracovný úraz navrhovateľa v rozsahu 100 %. výrok o súdnom poplatku zmenil tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok 99,58 €, a výrok o povinnosti odporcu nahradiť trovy prvostupňového konania ho zmenil tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania na účet JUDr. K. M. 94,54 € a na účet JUDr. P. H. 1 337,34 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal s odôvodnením, že mu síce ako úspešnému účastníkovi konania patrí (§ 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.), ale do momentu vypracovania rozsudku dňa 19. 1. 2008 (správne 19. 1. 2009 – pozn. najvyššieho súdu) si výšku trov, ktoré si na pojednávaní 13. januára 2009 uplatnil, nevyčíslil (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Proti tomuto rozsudku krajského súdu vo výroku, ktorým navrhovateľovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, podal na podnet navrhovateľa včas mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky. Navrhol v tejto časti rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie lehoty ustanovenej v § 151 ods. 1 O. s. p., ktorej márne uplynutie odvolací súd viazal k momentu písomného vypracovania rozhodnutia (§ 243 ods. 1 písm. c/ O. s. p.). Uviedol, že právny zástupca navrhovateľa si na pojednávaní 13. januára 2009 uplatnil trovy odvolacieho konania s tým, že ich výšku vyčíslil v zákonnej lehote. Vyčíslenie trov konania (s prílohami), vypracované 15. januára 2009, nebolo doručené súdu osobne, ale poštou 19. januára 2009 s dátumom podania 16. januára 2009. Aj trojdňovú lehota stanovenú v § 151 ods. 1 O. s. p. treba považovať za lehotu procesnú. Pre jej počítanie, plynutie a zachovanie platia ustanovenia § 55 a § 57 O. s. p.. Opačný výklad t.j. interpretovať zachovanie tejto lehoty ako výnimku zo všeobecného pravidla, nemá oporu v zákone a bol by aj v rozpore s účelom, ktorému má táto lehota slúžiť. Ako vyplýva z ustanovenia § 151 ods. 2 O. s. p., nedodržanie 3-dňovej lehoty ustanovenej v ods. 1 tohto ustanovenia má za následok, že hoci súd prisúdil účastníkovi konania náhradu trov konania, prizná mu ich náhradu len v tom prípade, ak mu trovy vyplývajú z obsahu súdneho spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia a okrem právneho zastúpenia. Právny názor odvolacieho súdu, podľa ktorého pre zachovanie lehoty uvedenej v § 151 ods. 1 O. s. p. musia byť trovy vyčíslené najneskôr do momentu

(písomného) vypracovania rozsudku, nemá oporu v právnej úprave. Odhliadnuc od toho, že 19. januára 2009 bolo vyčíslenie trov krajskému súdu poštou aj doručené, deň písomného vyhotovenia rozhodnutia súdom nie je právne významnou skutočnosťou pre posúdenie dodržania procesnej lehoty ustanovenej v § 151 ods. 1 O. s. p. Deň písomného vyhotovenia rozhodnutia súdom nemá na začiatok a koniec tejto lehoty žiadny vplyv.

Účastníci sa k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora Slovenskej republiky nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O. s. p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O. s. p.) na základe podnetu účastníka konania § 243e ods. 1 a 2 O. s. p.), a že je prípustné (§ 243f ods. 2 a contrario), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 243a ods. 3 O. s. p.) preskúmal rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

V zmysle § 243f ods. 1 O. s. p. môže byť mimoriadne dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., b/ konanie je postihnuté inou vadou , ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný rozsahom mimoriadneho dovolania i v mimoriadnom dovolaní uplatnenými dovolacími dôvodmi. Obligatórne (§ 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 O. s. p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O. s. p. a tzv. inými vadami, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Mimoriadne dovolanie ako dovolací dôvod uvádza, že rozhodnutie krajského súdu o trovách odvolacieho konania spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O. s. p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky krajskému súdu vyčíta nesprávne právne posúdenie lehoty uvedenej v § 151 ods. 1 O. s. p. v tom, že jej zachovanie viazal k momentu písomného vyhotovenia rozsudku.

Podľa § 151 ods. 1 O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O. s. p. ak účastník v lehote podľa ods. 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia, ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 55 O. s. p. ak tento zákon neustanovuje lehotu na urobenie úkonu, určí ju, ak je to potrebné, predseda senátu, samosudca alebo iný ním poverený zamestnanec súdu. Lehotu, ktorú určil, môže predseda senátu alebo samosudca tiež predĺžiť.

Podľa § 57 ods. 3 O. s. p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Správne generálny prokurátor vychádzal z toho, že aj trojdňovú lehotu stanovenú v ustanovení § 151 ods. 1 O. s. p. treba považovať za lehotu procesnú. Keďže niet špeciálnej úpravy, ktorá by stanovovala osobitné pravidlá pre jej počítanie, plynutie a zachovanie, treba použiť všeobecne platné pravidlá pre lehoty uvedené v ustanovení § 55 a nasl. O. s. p., včítane § 57 ods. 3 O. s. p., podľa ktorého je lehota zachovaná nielen vtedy, ak sa úkon urobí posledný deň lehoty na súde, ale aj vtedy, ak sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. mája 2010 sp. zn. 4 MCdo 8/2009). Pre počítanie a zachovanie trojdňovej lehoty nie je právne relevantnou skutočnosťou deň (písomného) vyhotovenia rozhodnutia.

Z obsahu spisu vyplýva, že na pojednávaní pred odvolacím súdom dňa 13. januára 2009 (zápisnica o pojednávaní pred odvolacím súdom, čl. 159), na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku, právny zástupca navrhovateľa (za JUDr. P. H. JUDr. S.) uplatnil trovy odvolacieho konania s tým, že ich vyčísli v zákonnej lehote (čl. 160). Teda

procesná lehota podľa § 151 ods. 1 O. s. p. začala plynúť 14. januára 2009 (streda) a uplynula 16. januára 2009 (piatok). V tento deň (čl. 172) bolo (písomné) vyčíslenie trov právneho zastúpenia, vyhotovené 15. januára 2009 , odovzdané orgánu (pošte), ktorý mal povinnosť ho doručiť a krajskému súdu aj doručil 19. januára 2009 (čl. 167). Preto nebol splnený zákonný dôvod pre aplikáciu § 151 ods. 2 O. s. p. (nepriznať navrhovateľovi prisúdenú náhradu trov právneho zastúpenia).

Ak za uvedenej situácie dospel krajský súd k inému záveru o splnení zákonného dôvodu (§ 151 ods. 2 O. s. p.) pre nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania (právneho zastúpenia) navrhovateľovi, pretože márne uplynutie trojdňovej lehoty viazal k momentu (písomného) vyhotovenia rozsudku krajského súdu, jeho rozhodnutie o náhrade trov odvolacieho konania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a je v rozpore s ustanovením § 151 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 57 ods. 3 O. s. p.. Generálny prokurátor Slovenskej republiky preto dôvodne podal mimoriadne dovolanie podľa § 243e O. s. p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. c/ O. s. p. , keďže to vyžadovala ochrana práv a zákonom chránených záujmov účastníkov konania a túto ochranu nebolo možno dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok krajského súdu v napadnutej časti v zmysle § 243b ods. 1, 2 O. s. p. v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p. zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie s tým, že právny záver vyslovený v tomto rozhodnutí je preň záväzný.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. februára 2011

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť :

Hrčková Marta